

har sat taksterne ned for den offentlige trafik. Vis mig et eksempel på, at det er det, man har gjort, for det er tværtimod den stik modsatte virkelighed, folk i hele landet, der bruger busser, har oplevet. Det er kun gået én vej, og det er op.

Derfor vil jeg sige, det er en noget speciel logik, en noget speciel psykologi, der ligger bag, at man herindefra skulle motivere selskaberne til at finde nogle penge, de ikke har, for dem har regeringen nemlig fjernet, og så skulle de pludselig have lyst og mulighed og penge til at sætte taksterne ned. Jeg kan slet ikke se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han ikke kan bekræfte, at hvis man implementerede dette beslutningsforslag, så ville det være et indgreb i det amtskommunale selvstyre.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Er det et indgreb i det amtskommunale selvstyre? Vi har jo at gøre med en regering, som med Dansk Folkepartis opbakning greb ind, da der f.eks. var et brud på aftalen om skattestop. Vi havde dér nøjagtig et indgreb, så det mener jeg er et indgreb i det amtslige selvstyre og i det kommunale selvstyre. Det, vi har her, er en aftale, der bare skal overholdes. Jeg vil gerne se den amtspolitiker, som er vred over for en gangs skyld at få lov til give og få lov til at bruge nogle penge på at sætte taksterne ned frem for at sætte dem op.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af DSB's WildCard-ordning.

Af Rasmus Prehn (S) m.fl.

(FremSAT 5/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg skal indledningsvis oplyse, at regeringen ikke kan tilslutte sig det fremsatte forslag om at ændre DSB's WildCard-ordning fra en aldersrabat til en studierelateret rabat.

Kl. 18.05

Som jeg tidligere har nævnt i forbindelse med besvarelse af et mundtligt § 20-spørgsmål om det samme, er der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som, og det er meget vigtigt, ser på organiseringen af hele Socialministeriets betaling til DSB, herunder også WildCard-ordningen.

Det er regeringens klare opfattelse, at beslutningerne skal træffes på baggrund af det bedst tænkelige og gennemarbejdede grundlag, og det går jeg ud fra vi er enige om, især når jeg kan meddele, at Socialministeriet allerede i juli måned regner med at komme med sit forslag på baggrund af det udvalgsarbejde, vi er så tæt på. Det giver derfor ingen mening at foreslå ændringer nu, når vi får lavet en rigtig grundig undersøgelse. Derfor mener jeg fortsat, at vi står os bedst ved at vente med drøftelserne om en ændring af WildCard-ordningen, til arbejdsgruppen fremkommer med sine betragtninger, og det er altså om ca. 2 måneder.

Beslutningsforslaget nævner, at en omlægning af ordningen vil være provenuneutral, men at en øget tilgang til ordningen formentlig vil kræve en rabatreduktion. Var det mon ikke bedre igen at afvente arbejdsgruppens beregninger, så vi præcis ved, hvilken rabatreduktion der i givet fald vil blive tale om? Det kunne jo være, at det ændrede fundamentalt på ordningens attraktivitet.

Jeg siger det igen, for når vi er så tæt på, kan man sådan set godt have sympati for forslaget. Men det må også være rimeligt at sige, at nu har vi en arbejdsgruppe, og derfor venter vi og ser,

hvad den kommer med, og så tager vi stilling til det derfra. Det er det, regeringen foreslår med denne afvisning.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg er selvfølgelig rigtig glad, og Socialdemokratiet er rigtig glad for, at der bliver udvist en form for sympati for det her forslag.

Nu er det sådan, at vi har fremsat et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, så det handler om, at vi gerne vil vedtage et signal i Folketinget om, at man arbejder i den her retning.

Hvis det er sådan, at regeringen har sympati for tankerne i beslutningsforslaget, er der vel egentlig ikke noget principielt til hinder for, at man vedtager et beslutningsforslag, hvor man arbejder i en bestemt retning, og hvor man i den sammenhæng siger, at vi faktisk meget belejligt har et takstkommissionsarbejde liggende, sådan at vi fint kan lade det her beslutningsforslag indgå i de her ting.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at høre: Synes ministeren ikke, det kunne være en god idé at sende det signal til de studerende, til lærlingene, til eleverne, at de fremover kan regne med, at der bliver en rabatordning i form af WildCard, fordi vi inddrager det i takstkommissionsarbejdet, og at man stemmer for forslaget frem for bare at afvise det?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg må skuffe hr. Prehn, for vi stemmer ikke for forslaget. Vi vil meget gerne have saglighed ind i vores beslutningsgrundlag, og det får vi, når regeringen kommer med den analyse, som Socialministeriet foretager, og derfor vil vi ikke sende nogen som helst signaler, før vi har grundlag for at sende dem.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det her forslag er sådan set meget principielt. Det handler kort fortalt om, hvorvidt man vil bruge pengene på dem, som har behovet, eller om man vil bruge pengene på nogle, der har en bestemt alder.

Helt konkret er det sådan, at WildCard-ordningen i dag betyder, at en 22- eller 23-årig person med fuld løn kan få rabat, mens en 27-årig,

som er på SU eller på lærlinge- eller elevløn, ikke kan få rabatten. Derfor er det et spørgsmål om den principielle stillingtagen: Vil man bruge rabatordningen på folk, som har et behov, eller vil man bruge pengene på folk, der har en bestemt alder?

Jeg synes, at det kunne være fint, hvis det var sådan, at transportministeren kunne give en politisk tilkendegivelse af, om regeringen og transportministeren mener, at pengene skal bruges på dem, der har et behov, eller på dem, der har en bestemt alder.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Regeringens principielle stilling er, at når vi har et beslutningsgrundlag, vil vi overveje situationen, og det er derfor, at vi afviser dette forslag og afventer den undersøgelse, der kommer fra Socialministeriet.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Vi må så tage til takke med, at regeringen ikke vil ud med sproget og sige, hvilke holdninger man har, andet end at man kunne have sympati for forslaget. Jeg tror, det var ministerens indledende kommentar.

Men kan vi ikke få at vide: Er der andre ting, som man kan glæde sig til, eller hvad bliver det til? Er det en sparerunde? Er det en hel omlægning? Hvad er det, man arbejder med i den her kommission?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg forstår udmærket godt, at det bliver en gentagelse, men det er, fordi spørgsmålet er en gentagelse af det, som hr. Prehn har spurgt om.

Kl. 18.10

Vi har et udvalg siddende under Socialministeriet. Det arbejder intenst med det her, og jeg har fortalt, at de er færdige om ca. 2 måneder. Jeg synes ikke, det er meningsløst, for det er det aldrig at tage en debat, men regeringen ønsker ikke at tilkendegive noget, før vi har fået en ordentlig belysning af hele området. Det er det, vi er i gang med, og det er det, vi næsten er færdige med, og derefter lægger vi vores betragtninger frem.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Det er jo svært at få vredet mere ud af ministeren, når regeringen slet ikke har nogen som helst holdning til en ordning, som hundredtusindvis af unge danskere under 26 år bruger hver dag, og som mange tusinde mennesker over 26 år alle sammen har en holdning til, for de har nemlig skrevet under på en underskriftindsamling, som jeg ved ministeren også er bekendt med.

Derfor er det en debat, som jeg tror er i fuld gang på samtlige landets uddannelsesinstitutioner, hvor der er folk over 26 år. Jeg har selv været i kontakt med flere på lærerseminarier, som siger, at det ville være en stor hjælp, hvis man kunne sørge for, at det ikke var aldersbetinget, men studiebetingsbetings, SU-betinget, at unge kunne få den her rabat.

Men er det helt håbløst at få bare den mindste tilkendegivelse fra regeringen af, om man er enig i, at det som minimum også vil indgå i arbejdet?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Vi kan godt tage flere spørgsmål, men svaret bliver det samme. Vi afventer undersøgelsen, og så kommer vi med vores udspil.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Jeg giver ordet til den første af ordførerne, hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Tak til Socialdemokraterne for at bringe denne debat om WildCard-ordningen op.

Som udgangspunkt er Venstre positivt indstillet over for at drøfte muligheden for at ændre WildCard-ordningen, da vi selvfølgelig altid bør kigge på, om der er mulighed for at bruge offentlige midler mere hensigtsmæssigt. Det gælder ikke mindst, når den regionale geografi ændres som følge af kommunalreformens ikrafttrædelse den 1. januar 2007, og det er selvfølgelig en oplagt mulighed for at vurdere, hvordan ordningen kunne tilpasses, da man som bekendt i dag skal krydse en amtsgrænse, før en WildCard-rabat kan træde i kraft.

Vi vil dog ikke, som forslaget her lægger op til, træffe vores beslutning på usikre formodninger og gætterier om, hvordan situationen formentlig vil komme til at se ud, hvis ordningen blev ændret. Lad mig give et eksempel:

Som beslutningsforslaget nævner, forudsættes det, at en ændring af WildCard-ordningen skal være provenuneutral, og at en øget tilgang til ordningen derfor formentlig vil kræve en rabatreduktion. Der er dog med forslaget ikke gjort nogen nærmere overvejelser om, hvor mange der kunne tænkes at ville tilslutte sig ordningen i en eventuelt ændret form, og hvordan man i øvrigt ville opretholde provenuneutraliteten i et sådant tilfælde.

Tilsvarende er der ikke gjort nogen overvejelser i forslaget om den ændrede geografi som følge af kommunalreformen. Skal man med forslaget krydse en regionsgrænse for at få rabat – f.eks. dem, der studerer i Odense, men hvor familien bor i Sønderborg? Skal de ikke have en rabat, når de skal hjem på weekend, eller hvad? Og hvis aldersgrænsen på 26 år er så afgørende, hvorfor vil forslagsstillerne så stadig væk opretholde den for gruppen af psykisk syge, som også indgår i forslaget osv. osv.?

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil antallet af potentielle brugere af WildCard-ordningen falde fra ca. 600.000 til omkring 460.000, hvis alle studerende uanset alder får adgang til ordningen, hvor man som bekendt i dag skal være under 26 år og ikke nødvendigvis studerende.

Med andre ord vil Socialdemokraterne med forslaget belønne de studerende, der er over 26 år, ved at give dem adgang til en rabat, hvori- mod de studerende, der er under 26 år, med forslaget her vil kunne blive stillet ringere end i dag, hvis der indføres en reduktion i rabatten for at kunne opretholde provenuneutraliteten.

I Venstre er vi derimod optaget af at komme med et incitament til de studerende, der kan gøre sig lidt hurtigere færdig med studierne. Der bliver hårdt brug for deres arbejdskraft på arbejdsmarkedet i de kommende år. Derfor mener vi i Venstre, at det er et forkert signal at sende, hvis man vil belønne de langsomme studerende og straffe de hurtige studerende, som forslaget her lægger op til.

Vi er som sagt positive over for de overordnede intentioner om at se på en mulig ændring, men der er som nævnt flere usikkerhedsmomenter forbundet med det foreslåede. Vi er derfor tilfredse med, at der er nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra både Transport- og Energiministeriet og Socialministeriet, som i den allernærmeste fremtid netop vil kigge på, hvilke alternativer vi har i forhold til den nuværende

ordning, bl.a. set i lyset af den ændrede regionale geografi.

Jeg forventer naturligvis, at alle gode forslag og intentioner kan komme med i arbejdsgruppens arbejde, og når vi har resultatet fra arbejdsgruppen, vil vi på et meget bedre belyst grundlag kunne drøfte mulighederne for en eventuel ændring.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes jo, det er lidt ærgerligt, at Venstres ordfører ikke benytter lejligheden til at give den meget direkte holdningstilkendegivelse, som han giver på forsiden af Urban onsdag den 25. januar, hvor der fuldstændig klokkeklart står, at Venstre vil bakke op om det her forslag, og hvor ordføreren også holdningsmæssigt tilkendegiver, og jeg citerer:

Det må som udgangspunkt være behovet, der skal styre rabatordninger, altså forstået på den måde, at det er mere rimeligt at give en rabat til dem, som har et behov, frem for dem, der har en bestemt alder.

Det bliver tilkendegivet klokkeklart. Så selvfølgelig kompliment til Venstres ordfører for, at han på det her tidspunkt gerne vil tilkendegive en holdning, hvilket vi ikke kan få transportministeren til, men også en stor ærgrelse over, at den selv samme ordfører, som nu står på talerstolen, ikke vil stå inde for det, han sagde i januar.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at stille det konkrete spørgsmål: Jeg fornemmer, at Venstre sådan set godt kan have noget sympati for det her forslag. Når det er sådan, vil Venstre så sammen med os kæmpe for, at den holdning, at det er behovet, der skal være gældende, kommer med i det takstkommissionsarbejde?

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg står naturligvis altid ved det, jeg har sagt, og i det her tilfælde er det i øvrigt citeret korrekt fra Urbanartiklen. I udgangspunktet er vi tilhænger af, at man, når der er en statsfinansieret rabatordning, kigger på, om ikke man kan bruge den hensigtsmæssigt, så det går efter behov og ikke efter alder. Det er udgangspunktet, det er intentionen, og det er derfor, vi er positive over for intentionen i forslaget.

Men jeg vil gerne understrege, at der er så mange usikkerhedsmomenter i det forslag, som ligger her, og som vi behandler nu i dag, som gør, at jeg på den baggrund ikke kan støtte forslaget, netop med hensyn til hvordan vi skal håndtere den regionale geografi; hvordan vi skal afgrænse i forhold til den gruppe psykisk syge, som også bliver omtalt i forslaget; provenuneutraliteten i form af, at der kommer flere ind på ordningen osv.

De usikkerhedsmomenter ser jeg meget frem til bliver afklaret i den arbejdsgruppe, som nu arbejder for fuldt tryk, og som inden for meget kort tid kommer med et resultat, som vi så kan tage stilling til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rasmus Prehn for endnu en kort bemærkning. Korte bemærkninger er altså af 1 minuts varighed.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at der her er tale om et beslutningsforslag, hvor vi sådan set prøver at få Folketinget til at tilkendegive et signal om, i hvilken retning man skal arbejde, og at det dermed ikke er en eller anden fuldstændig færdig pakke, hvor det, at der eventuelt skulle være et eller andet i beslutningsforslaget, som er lidt faktisk forkert, så vil betyde, at man hænger på det. Nej, et beslutningsforslag er bare en tilkendegivelse af en retning.

Men jeg vil gerne have Venstres ordfører til at tilkendegive her fra talerstolen over for de tusindvis af unge, som håber på, at det her bliver ændret, de tusindvis af unge, som har samlet underskrifter for at få ændret de her ting, at de kan regne med Venstre, når vi kommer frem til juni – eller var det juli måned, transportministeren sagde? – at når takstkommissionsarbejdet ligger færdigt, vil Venstre sørge for, at det her bliver en del af det.

Kan Venstres ordfører garantere, at de mennesker, der venter på det her med længsel, bliver tilgodeset, og at deres ønske bliver opfyldt?

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

De studerende kan altid regne med Venstre, altid. Men de kan også regne med, at vi ikke vil indføre en ordning, som sender et signal om, at hvis du er langsom med dine studier, skal du have en belønning, men hvis du er hurtig, skal

du eventuelt have en straf, hvilket det her forslag kan få som konsekvens.

Når Socialdemokratiet er så afhængigt af at sige, at vi ikke skal kigge på alder, men på behov, hvilket jeg, som jeg nævnte før, principielt er enig i, så forstår jeg heller ikke, hvorfor der stadig væk indgår et element af en aldersbegrænsning i forslaget netop med hensyn til den gruppe psykisk syge, som bliver nævnt. Hvorfor har man så ikke set helt bort fra en 26-års-regel?

Så der er så mange elementer i det her forslag, som gør, at vi ikke på det grundlag kan støtte forslaget. Men som sagt, intentionerne om at kigge på, hvordan man kan ændre det, netop ud fra den betragtning, at de regionale grænser også ændres, er vi selvfølgelig helt med på.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Det er jo rart, at Venstre på det her område står ved det, man har sagt tidligere. Det er i modsætning til det, vi hørte ved den tidligere debat. Men det er i hvert fald godt, at vi er nået så langt.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg faktisk er enig med ordføreren i, at det i dag er sådan, at hvis man f.eks. skal fra Næstved til Vordingborg og har WildCard, så er det bedre at købe en billet fra Ringsted til Vordingborg, for så kan man opnå rabatten. Især nu, hvor vi skal have ophævet amtsgrænserne, skal der ses på den ting.

Men mit spørgsmål lyder som følger: Ordføreren siger, at de studerende kan regne med Venstre, men kan jeg så forstå, at det kan de psykisk syge altså ikke?

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg forholder mig til det forslag, som ligger her. Jeg forholder mig til, at vi diskuterer, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have en aldersgrænse, eller om vi skal kigge på behovet.

Kl. 18.20

Så kan man spørge, hvorfor psykisk syge over 26 år ikke har et behov, hvis de har det, når de er under. Altså, det er den slags problemstillinger, som jeg bliver nødt til at forholde mig til, når det står i bemærkningerne til forslaget, og det er et element blandt mange, som skal afklares i det arbejde, som nu pågår.

Så vil jeg også gerne sige, at det jo ingen praktisk betydning har, hvornår den ændring, der eventuelt måtte komme, skulle kunne træde i

kraft, når Socialdemokratiet nu så sent og så kort før et udvalgsarbejde kommer med sit resultat. Det, der foregår, er jo kun populisme fra Socialdemokratiets side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Magnus Heunicke for sit sidste spørgsmål til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Den her sag har været rejst i Folketinget igennem næsten et helt år. Der har været onsdagsspørgsmål til den ene, den anden, den tredje minister, og det har pendlet mellem ministrene. Der har været en – synes jeg – noget ansvarsflygtigende holdning om, at det ikke er mit ansvar, det er socialministeren, nej, det er transportministeren. Derfor har det taget lidt tid for os at få at vide, hvem der har ansvaret, og hvad vi skal gøre for at få ændret ved den her sag. Nu har vi endelig fundet ud af, hvis ministerium det hører under, og hvordan det skal fremsættes. Derfor har vi fremsat det forslag, som ligger her.

Men jeg kan forstå på Venstres ordfører, at han godt vil have en reduktion i billetpriserne også for folk, der er over 26 år, også for psykisk syge over 26 år. Jamen det er da godt at høre, at Venstre altså nu vil sænke billetpriserne for udvalgte grupper. Befolkningen kan regne med vores fulde støtte til det.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg har overhovedet ikke lagt mig fast på, om det skal være den ene eller den anden eller den tredje gruppe. Jeg har bare konstateret, at der stadig væk er en 26-års-regel i forslaget, og jeg kan også forstå på forslagsstillerne, at 26-årsreglen er uhensigtsmæssig. Det er derfor, jeg bare sætter spørgsmålstejn ved, om de elementer i forslaget faktisk er så gennemtænkte, at man kan beslutte det forslag, som ligger her. Det mener vi ikke i Venstre, og det mener jeg ikke man kan.

Det er derfor, jeg ser frem til det udvalgsarbejde, som er meget tæt på at være afsluttet, så vi kan få et ordentligt oplyst grundlag at diskutere ud fra, og så vi får en ordentlig kvalitet til glæde for de mange tusindvis af studerende, som er derude, som venter på det her resultat, og som selvfølgelig kan regne med Venstre i den sammenhæng.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den næste ordfører er hr. Walter Christophersen.

Walter Christophersen (DF):

I bemærkningerne til forslaget står der, at er man mellem 16 og 26 år, kan man købe et DSB WildCard, der giver indehaveren 25-50 pct. rabat på togrejser i Danmark. Dette synes at være en u hensigtsmæssig opdeling, da det eksempelvis kan nævnes, at gennemsnitsalderen for færdiggørelse af studiet for henholdsvis en professionsbachelor og en universitetskandidat er ca. 30 år. WildCard-ordningen gælder derfor ikke for en meget stor del af de studerende.

Dansk Folkeparti finder, at de nuværende regler for en aldersbaseret rabatordning skal opretholdes. Fordi der er studiefrihed i dette land, bør man som studerende vise samfundssind og naturligvis forholde sig til på kortest mulig tid at færdiggøre sin længerevarende uddannelse. I det tilfælde har de studerende således 6-7 år efter endt gymnasietid, hvor de opfylder betingelserne for at erhverve sig et WildCard.

Dansk Folkeparti konstaterer, at DSB fastsætter de nærmere vilkår for rabatordningerne, herunder WildCard, endvidere at DSB har oplyst, at baggrunden for aldersgrænsen bl.a. er, at den er enkel og billig at administrere. Derudover tjener ordningen trafikpolitiske hensyn: unge mennesker vænnes til at bruge den kollektive transport.

Dansk Folkeparti har bemærket, at der er nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som ser på organiseringen af Socialministeriets betaling til DSB, herunder WildCard-ordningen.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes desværre, at den der lidt bureaukratagtige argumentationsmåde, som vi oplevede under det forrige forslag, gentager sig lidt her. Jeg troede sådan set, at Dansk Folkeparti var et parti, som gerne ville sikre, at der f.eks. var en form for social mobilitet, så man kunne forestille sig, at de gerne ville motivere også dem, der var blevet lidt ældre, til at tage en uddannelse.

Det her forslag om at ændre WildCard-ordningen vil jo netop skabe en mulighed for, at også de, som har opnået en vis alder, trygt kan gå i gang med en uddannelse og så få en rabatordning. Her har vi altså en uretfærdig forde-

ling, hvor det er sådan, at hvis man er 22 år, tømreruddannet, har fuld løn, så kan man få rabatten, men hvis den selv samme tømrer går hen og bliver 28 år og finder ud af, at han vil læse til ingeniør eller til arkitekt, så er der bare ingen rabat at få. Synes Dansk Folkeparti virkelig, det er en rimelig og en fornuftig og en klog måde at bruge pengene på?

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Nu er det altså således, at vi stadig væk vil fastholde den aldersbaserede ordning. Men jeg har jo også nævnt i min ordførertale, at der er en tværministeriel arbejdsgruppe i gang, som snart barsler, og Dansk Folkeparti vil tage stilling, når det udvalgsarbejde er færdiggjort. Derefter vil vi så meddele, hvad vi måtte synes om tingenes tilstand i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det er lidt besynderligt at opleve, at vi har et beslutningsforslag til behandling her i salen, hvor Dansk Folkepartis repræsentant står og tilkendegiver, at man ikke har taget stilling til det principielle i forslaget endnu. Det vil man vente med til senere.

Jeg vil meget gerne skære ind til benet og have et konkret svar: Mener Dansk Folkeparti, at det principielt er mest retfærdigt, at man bruger en støtteordning til dem, der har et behov, eller synes man principielt, det er bedst at bruge pengene til dem, som har en bestemt alder? Altså, er det behovet eller alderen, der skal være udslagsgivende? Det må Dansk Folkeparti kunne give en principiel tilkendegivelse af nu.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Jamen Dansk Folkeparti ønsker ikke at indgå i en polemik om det her emne, før Dansk Folkeparti er klar over, hvilke saglige argumenter der måtte komme fra det udvalgsarbejde, der er sat i gang. Før tager vi ikke stilling til den her sag.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Nej, Dansk Folkeparti tager ikke stilling, før der er et svar fra udvalget. Men Dansk Folkeparti har jo alligevel tilkendegivet, at det vil være meget bureaukratisk og stort set umuligt at administrere en sådan ordning, som vi foreslår her. Må

jeg ikke henlede ordførerens opmærksomhed på, at det er den måde, man gør det på i næsten samtlige landets busselskaber, private som offentlige. Der har man netop rabatordninger for folk på SU, der har man SU-kort osv., så det kan altså sagtens lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Jeg vil stadig væk fastholde, at Dansk Folkeparti altså først tager stilling, når vi har de faktuelle tal på bordet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Socialdemokraterne er kommet med dette forslag, hvor de foreslår en ændring af WildCard-ordningen, så den i stedet for at have alder som kriterium for at opnå rabat foreslås ændret til, at det skal være spørgsmålet, om man er studerende eller elev, der skal være afgørende for rabatten.

Jeg vil starte med at sige, at vi Konservative ikke kan støtte forslaget, men debatten er da meget hensigtsmæssig, så vi kan få noget fokus på, hvad der er behov for. For vi er sådan set meget enige i, at der er behov for, at vi får justeret ordningen. Og forslaget om at lade det være afgørende, om man modtager SU eller lærlingeløn, finder vi også meget fornuftigt. Vi er helt enige med Socialdemokraterne i, at mange studerende i dag er over 26 år, og at det er en stor udgift for en SU-modtager at skulle købe sig et måneds-kort for at komme til og fra sin uddannelsesinstitution.

Men når vi ikke lige bider til bolle på det her forslag, skyldes det, at der, som ministeren også har været inde på, sidder et udvalg og arbejder, og de skal se på, hvordan vi i fremtiden kan lave den bedste løsning ud fra konceptet om, at unge mennesker skal have en eller anden form for rabat.

Vi Konservative kunne måske også forestille os en model, hvor alle studerende fik et fradrag og dermed selv kunne vælge transportform, det være sig egen bil eller samkørsel med andre; det kunne også være, at man ville vælge et privat alternativ, altså en anden transportudbyder end DSB.

Men lad os nu få nogle vurderinger af, hvad der er det mest hensigtsmæssige, og samtidig, hvad der nemmest lader sig administrere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der ser ikke ud til at være spørgsmål, så jeg siger tak til ordføreren ... nå, men så skal man lige markere det, hr. Prehn. Man skal gøre det op til formanden, så han kan se, at man vil have ordet. Hr. Prehn.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg prøvede virkelig at gøre opmærksom på, at jeg gerne ville have ordet, men det er helt o.k.

Vi er meget glade for den tilkendegivelse, der kommer fra Det Konservative Folkeparti om, at intentionen om at ændre noget af det her er man indstillet på at kigge på. Jeg er også glad for det citat, der er i dagens udgave af Århus Stiftstidende, hvor fru Henriette Kjær giver udtryk for, at hun godt kan se det fornuftige i at afgrænse det efter, om man er studerende, og ikke efter, hvor gammel man er.

Jeg er sådan set rigtig glad for, at det er sådan, at den konservative ordfører i modsætning til transportministeren gerne vil komme med en principiel tilkendegivelse af, at det er mere fornuftigt at bruge pengene på dem, der har behov, frem for på dem med en bestemt alder.

Kl. 18.30

Når det er sagt, kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man ikke – når nu der er blevet fremsat et helt konkret beslutningsforslag, som på mange måder er et spørgsmål om at give en principiel tilkendegivelse af, hvilken retning man vil gå – kan støtte det forslag og sige: Vi støtter forslaget, og vi lader det indgå i det takstkommissionsarbejde, der er. Det kan være, at der er nogle af detaljerne i det, vi er nødt til at ændre, men tilkendegivelsen af, at det er den rigtige vej at gå, støtter vi.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke, hvis man er enig i det principielle, kan tilkendegive her, at man støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det ved forslagsstillerne jo godt at man ikke kan. Det her forslag er meget konkret, og det pålægger regeringen at komme med et forslag, der omlægger det fra at være et alderskriterium til, om man er studerende eller ej.

Vi siger jo, at det, man foreslår her, lyder meget fornuftigt, men vi er ikke helt sikre. Vi vil lige se på de forskellige modeller, og der er jo også andre ting, der skal justeres.

Socialdemokraterne må også anerkende, at regeringen har taget den her problemstilling op, før Socialdemokratiet fremsatte sit beslutningsforslag. Så når man sådan halter bagefter, får man heller ikke noget med i kommissoriet. Regeringen er jo gået i gang med at lave det her.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne rette en misforståelse. Når det her spørgsmål overhovedet er blevet en del af de overvejelser, der er i Takstkommissionens arbejde, er det jo på grund af, at vi har stillet en række spørgsmål her i salen til transportministeren, så han på et møde tidligere på året har tilkendegivet, at han ville lade det her indgå i Takstkommissionens arbejde. Så det er altså ikke regeringen, der er kommet med det her forslag.

Men så tilbage til en anden ting, som ordføreren nævnte, nemlig hele fradragsmuligheden. Jeg synes, at vi lige pludselig er ude i flere forskellige forslag her. Med hensyn til fradraget er der det problem, at det jo, hvis vi kigger på WildCard-ordningen, er meget sporadisk, hvornår man bruger den. Det kan være, at man én måned rejser én gang, og en anden måned rejser man ti gange. Jeg tror, at det ville blive et vældigt bureaukrati, hvis man skulle gennemføre en fradragsordning. Har den konservative ordfører tænkt igennem, hvilket bureaukrati det kunne blive, hvis man skulle erstatte WildCard-ordningen med en fradragsordning?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg tror nu ikke, at det ville blive et bureaukrati. Jeg tror, at det vil blive en meget, meget nem ordning at lave et fradrag. At trykke det på skatobilletten er næsten noget af det nemmeste, man kan, så er det klaret på den måde.

Men igen må jeg altså sige, at det her beslutningsforslag kommer i dag, men regeringen er allerede i gang med at se på problemstillingen, så der er ikke så meget at diskutere, og vi kommer ikke længere. Jeg synes, at det er en lidt barnlig debat. Socialdemokraterne har fået at vide, at vi ikke kan støtte det her forslag. Socialdemokraterne ved også godt, at de ikke får os overtalt i løbet af de her fire spørgsmål, de to re-

præsentanter har tilsammen. Så lad nu være med at blive ved.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Vi må insistere på, at vi i Folketingssalen må have debat om de fremsatte forslag. Sådan tror jeg også at ordføreren godt vil have det skal være, og sådan bliver det ved med at være. I forbindelse med alle de forslag, vi fremsætter, vil vi selvfølgelig tage ordet og forfægte, hvorfor vi synes, de er fornuftige. Vi vil prøve at overbevise eller i hvert fald udæske, hvorfor regeringen ikke kan støtte.

Nu kan jeg forstå, at De Konservative har arbejdet med en model med et fradrag. Jeg håber ikke, at det er en model, som indgår i det udvalgsarbejde, vi har hørt foregår i Socialministeriet, for hvordan skulle man nogen sinde kunne kontrollere, hvor meget en person har rejst? I dag er det jo sådan, at hvis man har et arbejde, kan man dokumentere med lønsedler og andet, at man er mødt op så og så mange gange, men det er anderledes på en uddannelse. Det er nogle helt andre studiekredsgrupper og andet, man deltager i, hvor det er umuligt at dokumentere, hvor meget man har rejst.

Jeg vil gerne have et svar på: Hvordan forestiller man sig, at den model kunne virke i praksis?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil godt tillade mig at sige det, når jeg synes, at debatten begynder at gå i selvsving. Så kan man jo mene noget andet, og man mener, at man har lov til at stille sine spørgsmål. Jeg mener, at debatten er gået i selvsving nu. Jeg kommer med et eksempel, og lige pludselig begynder hr. Magnus Heunicke at køre det op, som om det er et stort forslag, De Konservative har lanceret. Jeg siger, at der kan være mange forskellige modeller. Jeg nævner fradragsmodellen som én model, der kunne komme ud af det her arbejde, man sidder med i Socialministeriet nu. Og jeg gider ikke det der, for at sige det ligeud.

Lad os nu se de forslag, der kommer fra det udvalg, der arbejder. Så vi kommer det ikke nærmere her.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Jeg er selvfølgelig meget ked af, at ordføreren ikke gider det her folketingsarbejde, men sådan

er det bare at være i Folketinget. Man må jo stille op, og når man er med i et regeringsparti, må man også en gang imellem tage ansvaret for, at vi har en opposition, som altså ikke er enig i alt, regeringen laver. Ordføreren ved godt også fra sin tidligere erfaring som minister og andet, at sådan er det i Folketingssalen, men det er selvfølgelig trist, at det er så hårdt for De Konservative at være med i regeringen, at de ikke orker at høre på spørgsmål fra oppositionen.

Man kommer med eksempler, som vi spørger ind til: Hvad er det for tanker? Vi har jo ikke kunnet få svar fra regeringen, ministeren eller andre om, hvad man synes om vores forslag. Så taler man om nogle andre forslag. Så spørger vi: Hvad betyder de så? Der orker man så ikke at tage debatten op. Derfor er det jo svært at have en demokratisk debat om noget som helst i det her hus.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Der var jo ikke noget spørgsmål her, men en kritik af det, jeg havde svaret. Det er det, jeg mener med, at så går tingene i selvsving, og jeg vil stadig væk godt have lov til at fastholde, at det jo nogle gange sker. Det er også helt i orden. Jeg synes, det her er rigtig, rigtig ærgerligt, nemlig at Socialdemokraterne, der har fremsat det her forslag, er ved at kritisere os, der er positive over for det. Vi siger, at vi ikke vil stemme for, for vi mangler lige lidt. Socialdemokraterne er ved at tale sig fra os. Det er da en underlig taktik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

I den radikale folketingsgruppe havde vi en længere drøftelse af det her forslag og endte med at have den heltmodige beslutning, at vi skulle være positivt spørgende. Positive, fordi vi synes, det er rigtigt, at man skal støtte dem, der har behov, og ikke bare dem, der har en alder. Af samme grund vil vi gerne målrette efterlønnen til dem, der har brug for den, i stedet for at give den til velstillede akademikere, der ikke har været særlig længe på arbejdsmarkedet. Det er grunden til, at vi hellere vil bruge 1 mia. kr. på at komme de socialt udsatte børnefamilier til hjælp i stedet for bare at sænke taksterne for de velbærgede familier i Danmark. Sådan har vi det

også med det her. Jeg synes, det er fornuftigt at overveje, om ikke vi i stedet for skulle bruge pengene på at hjælpe de studerende, som vi ved ikke har en stor indkomst.

Når vi alligevel er spørgende og vil være det under udvalgsarbejdet, skyldes det, at der er nogle ting, som vi er lidt i tvivl om, og det kan jo være, at forslagsstillerne kan hjælpe os med at komme af med den tvivl. Ministeren har nævnt noget af det. Det er selvfølgelig økonomien i det: Hvor store grupper snakker vi om, og kan tingene matche hinanden? Så har vi en overvejelse om unge mellem 16 og 19 år, som ikke er befyndt at læse endnu. Det her kan faktisk blive en ganske stor udgift for familier, der har børn i den alder, og hvor de ikke er ved at tage en uddannelse.

Det er der altså en hel del, der ikke er. Hvis man har tre børn – det kunne et af medlemmerne i min folketingsgruppe berette – ville det koste hende ca. 1.000 kr. ekstra om måneden, hvis man gennemførte det her, fordi hun har børn lige præcis i den alder. Det er måske en overvejelse værd, om man kan undgå det.

Så er der spørgsmålet om administrationen af det, som DSB har udtalt sig skeptisk om, og hvor forslagsstillerne skriver, at man skal kunne få den her rabat ved fremvisning af gyldigt studie-kort.

Det, at man har et studie-kort, er jo ikke nødvendigvis ensbetydende med, at man modtager SU. Der er mange medlemmer af Folketinget, der er i besiddelse af et studie-kort til f.eks. Københavns Universitet, så man skal nok på en eller anden måde supplere det. Så helt enkelt er det alligevel nok ikke, når det kommer til stykket. Der er et par ting, som vi synes man bør overveje ganske nøje. Vi går derfor positivt spørgende ind i udvalgsbehandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Martin Lidegaard. Den næste er hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I SF er vi meget positive over for hensigten i det her forslag, hvor vi flytter vej-kortet fra at være aldersbettinget til at være studiebettinget. Der er selvfølgelig nogle spørgsmål om afgrænsningen i det, men tanken er rigtig, og hvis ikke det her forslag var kommet, var vi i virkeligheden nok kommet med et, der lignede.

Nogle af de bemærkninger, der er kommet i debatten, var interessante. Specielt Venstre kom

med nogle synspunkter om, at man også brugte det her til at pointere vigtigheden af, at unge kom hurtigt igennem studieforløbet. Den debat om, hvordan de unge skal gøre, er jeg ikke helt med på. I SF har vi det helt fint med, at unge tager et fjumreår. Det er fint. Vi vil godt have hele, modne, færdige mennesker ud af uddannelsessystemet. Vi tror ikke på, at de skal jages igennem. Vi tror faktisk på, at det er en kvalitet f.eks. at have rejst jorden rundt. Det er en kvalitet at have taget et par års arbejde, før man begynder på sine studier eller at have taget arbejde imellem nogle forskellige studieforløb. Det tror vi er en kvalitet for dem, der gør det. Vi tror, at det er en kvalitet for samfundet, fordi vi får modne mennesker ud i den anden ende.

Kl. 18.40

Derfor er det for os vigtigt, at man lægger det her ind til dem, der reelt studerer, det er en rigtig god idé. Og det er en rigtig dårlig idé, at det faktisk er afgrænset til 26 år.

Der er nogle ting, som vi ud over det her skal have afklaret. Provenuneutralitet er vi ikke så optaget af, for vi vil godt være med til at skaffe de penge, der måtte skulle bruges, hvis det viste sig ikke at være provenuneutralt. Aktive studerende, det skulle vi have en afgrænsning af. Det er rigtigt, at der er nogle, der kan have et studie-kort i rigtig lang tid, og det er jo ikke hensigtsmæssigt, at de skulle have den ordning. Det skal være til dem, der virkelig har behov. Når vi kan administrere sådan en ordning her på mange andre planer, må vi også kunne gøre det i DSB-regi.

SF er positiv over for forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Socialdemokraterne vil have ændret den nuværende WildCard-ordning med rabat for unge mellem 16 og 25 år til en ordning, der omfatter studerende generelt. Her taler vi om SU-modtagere, og vi snakker om lærlinge eller folk på elevløn.

Det er en god idé at udvide WildCard-ordningen, så den gælder for alle studerende, og den definition af studerende, som Socialdemokraterne foreslår, synes Enhedslisten og jeg umiddelbart er fornuftig.

Jeg synes, at kæden hopper af for forslagsstillerne, altså de gode intentioner, når man i sin

iver efter at overholde et skattestop eller i sin iver efter at overholde et andet princip om, at det skal være provenuneutralt, vil fratage gruppen af unge fra 16 til 25 år, som ikke er under uddannelse, deres adgang til rabat på rejser, lige med undtagelse af psykisk syge kontanthjælpsmodtagere. Hvorfor er man fra Socialdemokraternes side så forhuppet på at lave noget, som er provenuneutralt? Det har jeg altså meget svært ved at forstå.

Hvad med andre unge på nedsat kontanthjælp eller på halve dagpenge eller 16-18-årige med ungdomsløn? Kollektiv transport er desværre for dyr, og sammen med boligområdet er det kollektive transportområde et af de områder, hvor befolkningen er mest ulige.

I Enhedslisten vil vi ikke være med til at tage fra de fattige for at give til de fattige; vi vil gerne tage fra de rige og give til de fattige. Her har vi altså at gøre med en omfordeling, som foregår mellem nogle befolkningsgrupper, som er fattige, og det synes vi principielt er en forkert tilgang. Jeg synes godt, at man kunne tænke lidt større og sige: Lad os gå ud og hente pengene et andet sted, så vi også kan lave en yderligere forbedring af WildCard-ordningen, men ved at tage penge et andet sted fra.

Det troede vi egentlig også var Socialdemokraternes udgangspunkt, og skulle regeringen i forbindelse med de nuværende velfærdsforhandlinger få held til at nedsætte de 25-30-årige ledige på halve dagpenge eller halv kontanthjælp, så bliver det jo endnu mere ulige, hvem der har mulighed for at bruge den kollektive trafik.

Enhedslisten vil afvise forslaget, sådan som det ligger her, men jeg vil samtidig sige, at vi er meget villige til at gå ind i en nærmere diskussion af, hvordan man kan forbedre den eksisterende WildCard-ordning. Vi er meget interesseret i at diskutere det meget fornuftige, nemlig at man sørger for at inkludere studerende i gruppen af personer, der kan anvende WildCard-ordningen.

Vi har i øjeblikket et flertal her i Folketinget, som ikke er så meget for en styrkelse af den kollektive trafik, og det er en skam. Men på et tidspunkt kommer der et nyt valg, og kommer der en ny regering, kommer der også en ny politik, og så er jeg rigtig sikker på, at vi kan sætte os ned sammen med Socialdemokraterne og lave noget, der er fornuftigt også på det her område. Allerede nu glæder jeg mig til den dag. Den kommer, der kommer en dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Indledningsvis vil jeg gerne takke mange gange for flere meget sympatiske tilkendegivelser, der er kommet til vores beslutningsforslag. Det er ikke alle, der har villet stemme for forslaget, men der er rigtig mange, som har sagt, at der var gode intentioner i vores forslag, og at det var en rigtig måde at tænke på med hensyn til at bruge pengene mere fornuftigt.

Kl. 18.45

Det er altså overordentlig positivt for os som Socialdemokrater. Vi fremsætter et forslag, som vi har arbejdet med i snart et halvt år; vi har stillet spørgsmål, spurgt ind til og undersøgt forskellige ting osv., fordi vi er så optaget af, at når der nu er en helt oplagt mulighed for at bruge nogle penge på en mere fornuftig måde, kan vi lige så godt gøre det. Derfor er vi glade for, at både De Konservative, Venstre, De Radikale og SF tilkendegiver, at der er nogle positive takter i det her, og at de vil støtte udviklingen.

Derfor er vi selvfølgelig også smadderærgelige over, at det er sådan, at man ikke vil stemme for forslaget. Vi mener jo, at hele ideen med at fremsætte et beslutningsforslag er, at man pålægger Folketinget at arbejde i en bestemt retning. Og vi kan ikke forstå, hvis de partier, der her i Folketinget har tilkendegivet, at de er positive over for forslaget og den retning, det peger i, ikke samtidig kan give os den cadeau, at vi, der har lagt arbejde i at fremme den her sag, også får vedtaget vores beslutningsforslag. Men sådan er det.

Jeg vil gerne sige, at det, der er hele tanken med vores forslag, simpelt hen er, som jeg har været inde på før, at få brugt pengene på dem, som har behovet. Og der har vi altså forestillet os, at man kunne omlægge WildCard-ordningen, sådan at det ikke bliver et alderskriterium, der gælder, men at det bliver et spørgsmål om, om man er under uddannelse.

Det kan sagtens være, at vi her har fået formuleret os lidt for upræcist, i den forstand at vi så ikke har været helt præcise i forhold til, hvad man gør i aldersgruppen fra 16 til 18 år, hvis man ikke er på SU osv. Men det mener jeg altså ikke skal skygges for, hvad det er, der er hovedintentionen, nemlig at det er dem, der har behovet, som skal have pengene, og ikke folk, som har en fuldtidsløn, der skal have en rabat. Hele

tanken er, som jeg har været inde på flere gange – også i mine spørgsmål – at den 22-årige, som har en fuld løn, ikke skal have rabat, men at den, som er 27, 28, 29 år, og som er under uddannelse, skal have rabat.

Så spørger hr. Jacob Jensen fra Venstre: Hvordan kan vi så være sikre på, at det bliver proveneutralt, og hvad skal man gøre for at overholde det? Der har vi været inde og kigge på, hvor mange brugere der er i øjeblikket. Der er 137.000 brugere af DSB's WildCard-ordning. Vi har også kigget på, at der er mulighed for, at 600.000 vil kunne bruge den her ordning. Hvis det er sådan, at vi laver ordningen om, er der potentielt kun 460.000. Så det er altså markant færre, der får adgang til ordningen, hvis vi ændrer den efter de kriterier, vi foreslår. Der vil så formentlig være flere af dem, der bliver potentielle brugere af ordningen, som vil søge. Men der er ikke noget, der tyder på, at der vil komme flere brugere end de 137.000, vi har i dag. Og derfor kan vi opretholde den rabat, vi har i dag, som på de dage, hvor der ikke bliver rejst så meget, er på 50 pct., og på de dage, hvor der bliver rejst meget, kun er på 25 pct.

Men for at være sikre på, at det kan komme igennem, for at være sikre på, at vi sender signalet om, at det er de samme penge, der bare skal bruges mere fornuftigt, har vi sagt, at det skal være proveneutralt. Derfor er vi også villige til, hvis der er flere end i dag, der søger ind, at kigge på at lave en lavere procentsats, sådan at man, hvis der er flere der søger, får en lidt mindre rabat. Det er simpelt hen for at sikre, at vi ikke skal op med flere penge. Vi har prøvet at være realistiske og fornuftige for at sikre, at vi kan få brugt pengene mere fornuftigt, end de bliver det i dag.

Så er der et andet spørgsmål, der bliver nævnt. Det er hele spørgsmålet om incitament. Fjerner man ikke incitamentet for at blive færdig med en uddannelse? Det mener vi faktisk ikke at man gør, ved at WildCard-ordningen bliver ændret. Vi tror tværtimod, at det vil blive mere tillokkende for dem, der er over 26 år, og som har lyst til at tage en uddannelse, at der er mulighed for at få en rabat, også selv om man er over 26 år. Så vi ser det som et positivt incitament og ikke som et negativt incitament.

Så er der fru Henriette Kjær fra De Konservative, der spørger, om man kunne lave en fradragmodel i stedet for. Der er jeg altså bange for, at man fra Det Konservative Folkepartis side blander WildCard-ordningen sammen med den

pendlerordning, der findes mange steder. Den kunne man måske forestille sig at man kunne lave om til en fradragsordning, for der har man et fast rejsemål, man benytter flere gange om ugen. Men med WildCard-ordningen kan det være at man den ene måned rejser til en konference i København, og at man den næste måned rejser til sin fætter eller sin oldemor eller til en konfirmation.

Den måde, man bruger WildCard på, er meget sporadisk, og derfor er det svært at forestille sig, at man skal sende billetter ind for at dokumentere, at nu har man rejst så og så meget. I virkeligheden kunne man få et kæmpe problem med folk, der opdigtede rejser, som de ville selvangive for at få et fradrag. Der er det altså meget nemmere at administrere på den her måde, hvor man får et kort, og så får man rabat. Derfor håber jeg meget, at De Konservative holder fast i, at hvis vi bruger pengene mere fornuftigt, vil de gerne være med til at ændre WildCard-ordningen frem for at lave en fradragsmodel.

Kl. 18.50

Så er der hr. Rune Lund, som jeg synes er inde på nogle værdige overvejelser om den gruppe, som ikke er under uddannelse.

Nu er det jo sådan, at intentionen i det danske samfund er, at netop den her gruppe skal have en uddannelse. Det er det håb, vi har for alle i Danmark. Vi ved, at der skal uddannelse til, for at man kan klare sig. Man har haft forskellige ordninger, hvor man prøver at tilskynde unge mennesker under 26 år til at tage en uddannelse. Og derfor er det langt størstedelen af den her gruppe, som er under uddannelse, og som så vil være dækket af den her ordning.

Når vi så særlig har nævnt de psykisk syge bistandsklienter, er det, fordi vi har set, at det er en gruppe, der er meget svag, og som vi gerne vil tilgodese.

Unge mennesker på halve dagpenge og med nedsat kontanthjælp har stadig en større indtægt, end en SU-modtager har osv. Og vi vil faktisk gerne sende dette signal til dem: Tag jer en uddannelse, så er der rabat at hente. Det mener vi er en positiv tilskyndelse. Men det er klart, at der er store sociale problemer, er vi selvfølgelig villige til at kigge på det.

Afslutningsvis – for jeg kan forstå på formanden, at jeg skal til at slutte af – vil jeg gerne sige, at jeg inderligt håber, at de mange positive signaler, der er kommet her i dag, bliver brugt til, at disse ting bliver indarbejdet i det takstkommissionsarbejde, der er. Og jeg håber ikke, at det, at

vi fra forslagsstillernes side har været nødt til at stille nogle lidt krasbørstige spørgsmål, betyder, at vi har arbejdet os væk fra hinanden. Jeg håber, at man respekterer, at vi har den rolle som opposition, at vi skal prøve bedst muligt at forsvare det forslag, vi har fremsat, og at vi dermed også skal spørge mest muligt kritisk ind til, hvorfor man på den ene side siger, at man er positiv over for forslaget, og på den anden side ikke vil stemme for det. Så er vi nødt til at fremsætte nogle lidt krasbørstige forslag. Det håber jeg altså ikke betyder, at folk bliver så ærgerlige over os, at de slet ikke vil være med til at støtte et ellers symptomatisk forslag.

Så med de her ord vil jeg sige, at jeg meget håber, at vi kan se positivt frem til juni måned, hvor takstudvalget er færdigt, og at vi kan sige til de mange tusinde studerende, der er ude i landet, og som håber på, at vi ændrer det her: Der er blevet lyttet til jer, vi har taget jeres forslag alvorligt, vi vil gerne give jer en WildCard-ordning, som er mere retfærdig end den, der er nu.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne helt konkret spørge ordføreren for Socialdemokratiet, om han mener, at man har størst behov som studerende, når man er under 26 år, eller når man er over 26 år. For jeg går ud fra, at Socialdemokratiet mener, man har størst behov, når man er over 26 år, siden de fremsætter et forslag, som faktisk kan få den konsekvens, at der flyttes midler fra de unge studerende, de studerende, som gør sig hurtigt færdige, over til dem, som er længere tid om at gøre studiet færdigt, altså dem, som er over 26 år, og som i dag ikke har rabatordningen.

Jeg kan også forstå, at hr. Rasmus Prehn og Socialdemokratiet er klar til at sænke rabatten for dem, som er under 26 år, for at give økonomisk mulighed for nogle andre, som i dag er længere tid om at blive færdige med studierne. Jeg forstår ikke, hvorfor Socialdemokratiet ønsker at straffe de unge studerende, som er hurtigt færdige med studierne, for at tilskynde til, at man skal være længere tid om at blive færdig med studierne, som konsekvensen jo vil være af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det her forslag handler på ingen måde om at straffe nogen. Det her forslag handler om, at der

er en sum penge, som er stillet til rådighed af Socialministeriet til at lave en rimelig rabatordning.

Vi vil gerne sikre, at de penge, der er stillet til rådighed, bliver brugt så rimeligt som muligt. Og vi synes ikke, at de, der er over 26 år, har mere brug for de her penge end dem, der er under 26 år. Vi synes, at begge grupper har lige meget brug for pengene. Derfor vil vi gerne lave om på ordningen, sådan at de, der er over 26 år, og som er under uddannelse – som er studerende, lærlinge eller elever – også kan få rabatordningen.

Så det er et spørgsmål om at lave en ordning, der er mest muligt retfærdig.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Man har lige meget brug for pengene, siger ordføreren. Men hvorfor er det så, at man faktisk vil stille de studerende, der er under 26 år i dag, og som har muligheden for at få rabatten, ringere med det forslag her? For det er jo det, man vil. Det var det, jeg kunne forstå på ordføreren, der for lidt siden sagde, at man fra Socialdemokratiets side var klar til at sænke rabatten for de studerende, der er under 26 år, for at give mulighed for dem, der er over 26 år, og som i dag ikke har rabatten.

Hvorfor er det, man vil lave den omfordeling, når der åbenbart, som ordføreren jo selv er inde på, efter Socialdemokratiets opfattelse er lige stort behov i de to grupper?

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jamen det er heller ikke noget, vi vil. Vi har konstateret, at det er sådan, at med den nuværende ordning er der i dag potentielt 600.000, der kan benytte sig af ordningen. Med det forslag, vi har fremsat, er der altså kun 460.000, der kan bruge ordningen. Så alt tyder på, at vi måske endda kan give en højere rabat, fordi der er færre, der vil søge ind på den her ordning.

Men det, vi siger, er, at når vi nu har det princip, at vi gerne vil realisere det her forslag proveneutralt, må vi sige, at kommer der flere, så er vi villige til at kigge på procentsatsen. Det er i øvrigt noget, jeg har forstået at Venstre også ved andre lejligheder har været positive over for.

Kl. 18.55

Jeg tror ikke, det bliver aktuelt, men det er for at være mest muligt realistisk med de penge, vi nu engang har. Jeg vil da gerne indrømme, at

hvis det er sådan, at Venstre kommer og som tillæg til det her forslag siger, at de gerne vil komme med nogle ekstra penge for ikke at forskelsbehandle nogen, eller for at rabatten ikke skal sættes ned, så vil vi ikke være direkte negative over for det. Det vil vi gerne kigge på. Men jeg tror bare ikke, Venstre kommer med sådan et forslag, og derfor prøver vi at lave om på forslaget inden for den ramme, der allerede er der nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for godstransport.

Af Martin Lidegaard (RV), Poul Andersen (S) og Poul Henrik Hedeboe (SF).
(Fremsat 7/4 2006).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg har med stor interesse konstateret, at en række partier har fremsat et forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for godstransport.

Jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt at have en klar strategi for, hvilken udvikling vi ser for os på godsområdet, ikke mindst hvad statens rolle her er. Derfor har jeg allerede igangsat et arbejde med en national godsstrategi, og derfor mener jeg, at forslaget er unødvendigt.

Men det er sagt venligt og høfligt, for det må jo være mig, der ikke har fået solgt mine syns-